

Wedergeboorte

Nafi Thiam met haar ex-coach Roger Lespagnard. Veertien jaar lang steunden ze elkaar door dik en dun, nu is het tijd voor een nieuwe wind. © PHOTO NEWS

Nafi Thiam breekt met Roger Lespagnard, haar trainer van veertien jaar. Eerste reactie: eindelijk, geen moment te vroeg.

Tweede reactie: zo, zit er dan toch nog wat in die tank van haar en wil ze er alles uithalen?

Het bericht van de breuk kwam via de sociale media en misschien ook van haar managementbureau, maar aangezien dat in elkaar overloopt, weet je nooit hoe dat precies is gegaan. Een impulsieve beslissing was het in elk geval niet. De communicatie erom heen, die was gestuurd.

De meeting om het seizoen 2023 door te nemen, dat leek Nafi Thiam het juiste moment om haar trainer de wacht aan te zeggen. Die vond plaats afgelopen dinsdag, een beetje laat volgens Lespagnard, maar na zo'n seizoen met een Europese en een wereldtitel, gunde hij haar graag wat extra rust. Vakantie, dacht hij. Mis gedacht, ze wilde tijd winnen, alles goed doornemen, om te komen tot knopen doorhakken.

De laatste, moeilijkste knoop, was voor dinsdag. Hoe ze het precies meedeelde, ooit komen we dat misschien te weten, maar het zal iets geweest zijn in de trant van "sorry Roger, ik moet een andere omgeving opzoeken, anders trek ik het niet meer en het zal voortaan zonder jou zijn". De aimabele Roger Lespagnard was *abasourdi*, dat klinkt mooier dan het Nederlandse verbijsterd.

En zo kon Lespagnard al snel na het begin van de meeting zijn A4'tjes weer in het mapje stoppen, haar nog eens bedanken voor alles (wellicht, dat weten we niet zeker) en was hij vlugger terug thuis in Fléron dan gedacht. Dinsdagavond viel de beslissing, woensdag was een dagje om te bezinnen en donderdag werd het nieuws dan de wereld in gestuurd.

Vrijdag stond Nafi in de kranten, zaterdag was het de beurt aan Roger om zijn verhaal te doen. Zijn kop in alle media was ongeveer dezelfde: "Nafi huilde toen ze mij haar beslissing meedeelde". Als Lespagnard daar troost heeft uitgehaald weze die hem gegund, maar de brave man moet na die veertien jaar inmiddels ook weten dat de traantjes bij Nafi Thiam nogal makkelijk komen.

Dat het haar niet makkelijk zal hebben gevallen, ook daar mag niet aan worden getwijfeld, maar er zit wel enige logica in deze move. Niets mis met mensen van 76 jaar - sneller dan ooit vermoed, zijn we daar

naar onderweg - maar trainers van 76 jaar in de absolute topsport, dat is een lastige. Coaches tot daar aan toe, het stikt ervan in de Amerikaanse college- en profsport, maar die hebben dan een batterij veldtrainers ter beschikking. In een uitgesproken technische discipline die dan ook nog eens bestaat uit zeven verschillende specialismes, is het niet meer van deze tijd.

Er vervolgens prat op gaan weinig te veranderen, onder het motto "wat goed werkt, zal blijvend werken", geen of haast geen extern specialistisch advies dulden, het is een wonder hoe lang Thiam er over heeft gedaan om Lespagnard te bedanken voor bewezen diensten. Het is derhalve een nog groter wonder hoe ze al die jaren aan de top is gebleven.

Dat heeft ze in de eerste plaats te danken aan haar immense talent, maar in niet onaanzienlijke mate ook aan de ontstellende bloedarmoede in de meerkamp, een discipline verlaten door grote sterren en grote

sportland. Desondanks behooft Nafi Thiam met haar twee olympische titels, twee wereldtitels, twee Europese titels, en al het indoorgedoe laten we hierbij buiten beschouwing, tot de grootste olympiërs aller tijden, in haar land én in haar sport.

Neen, deze beslissing komt geen moment te vroeg. Wellicht komt ze zelfs te laat. Thiam is 28, heeft heel veel kilometers op de teller, is blessuregevoelig, maar is vooral mentaal af en toe de weg kwijt.

Haar huilbui na haar olympische titel in Tokio vorig jaar sprak boekdelen. Haar breekbaarheid siert haar (soms), maar is geen gunstig voorteken voor een wedergeboorte

Ze lopen een risico, maar Thiam en haar entourage hebben wel de juiste conclusie getrokken: stilstaan is achteruitgaan, het is nu of nooit. Haar persoonlijk record dateert van toen ze nog maar 23 was, abnormaal voor een meerkampster. Echte progressie was er nauwelijks nog, behalve dan op de 800 meter, maar zelfs die moet nog sneller kunnen.

Het Europees record van Carolina Kluft, 7032 punten en een eitje van inmiddels vijftien jaar oud, daar komt ze niet meer bij in de buurt. Dat record moet het eerste doel zijn, naast uiteraard gezond blijven en een basis leggen voor een derde olympisch goud op rij. De volgende gestuurde communicatie zal er één zijn met de nieuwe trainer. Als het even kan niet Bob Kersee. Dat die überhaupt in beeld is, is niet te begrijpen. Iemand zou La Nafi eens de geschiedenis van de doping in haar sport uit de doeken moeten doen.

**Haar breekbaarheid
siert Nafi Thiam
(soms), maar is
geen gunstig
voorteken voor
een wedergeboorte**